

Ἡ σημερινὴ τοῦ ἐμπορίου τάσις, οἰαδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξε κατὰ τὸ παρελθόν, ἀφορᾷ τὴν ἐξομοίωσιν καὶ ἴσῃν διανομὴν τῶν φυσικῶν εὐλογιῶν, τὴν ὅσον ἔνεστι καθολίκευσιν καὶ ἀφθονίαν τῶν ἀναγκαίων τοῦ βίου παραμυθιῶν, διὰ τῆς μικροτέρας ἀπάνης κόπου ἢ κινδύνου, καὶ τὴν ἀποφυγὴν πίσεως ἀμηχανίας καὶ στερήσεως, ἐξ ὧν προέρχονται ἰδίως τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ κηκώσεις. Διὰ τοῦ ἐμπορίου αὐξάνει ἡ ἀξία τῶν προϊόντων ἐκ τῆς μετακομίσεως αὐτῶν ἀπὸ χώρας ἔνθα ἀφθονοῦσιν, εἰς ἄλλας ἦττον εὐφόρους καὶ πλειότερας καταναλώσεως.

Ὅπως τύχωσιν ἐπιτυχίας αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἀπαιτοῦσι πρόνοιαν οὐκ ὀλίγην καὶ συνδυασμόν. Ὁ ἔμπορος οὐ μόνον ὀφείλει νὰ προβλέπῃ τὰς ἐνεστώσας ἀνάγκας δοθέντος τινὸς χρόνου, ἀλλὰ καὶ νὰ προνοῇ αὐτάς. Περιπλέον, ὀφείλει οὗτος νὰ ᾔσῃ κατόχος ὀρθῆς περὶ πτώσεως ἰδέας, ἥτις ἀναντιρρήτως εἶναι μία τῶν μεγίστων δυνάμεων, ἐὰν μετέρχεται τις αὐτὴν ἐπιτίμως, ἄκρως δὲ ἐπισφαλῆς ὅταν τὴν καταχρᾶται, καθὸ δυνάμεν νὰ ἐπιφέρῃ σοβκρότερα δεινὰ, πανικοὺς φόβους, ἀναστατώσεις καὶ ἐσχάτην πενίαν.

Ἐκ τῶν ἤδη ρηθέντων δηλοῦται, ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ ἐμπορίου, μετ' ἧς συνέχεται ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐμπορικῶν συνεταιρισμῶν, τῶν συντεχνιῶν, τῆς πολιτικῆς τῶν ἀποικιῶν καὶ αὐτῆς τῆς νομοθεσίας τῶν λαῶν, εἶναι ἀντικείμενον μεγίστης σπουδαιότητος. Δυστυχῶς τὸ καθῆκον τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ μέχρι τοῦ νῦν παραμελήθη παρ' ἡμῖν εἰς τε τὰ γυμνάσια καὶ εἰς οὐτὰ τὰ ἐπιμοτελῆ διδασκαλεῖα. Καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία, ἡ ἐμπορικωτέρα τοῦ κόσμου χώρα, ἀφῆκε νὰ τὴν ὑπερτερήτωσιν αἱ Κάτω Χῶραι καὶ ἡ Γερμανία, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμπορικὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ἀνάλογον προπαρασκευὴν πρὸς ἀπόκτησιν μεθοδικῶν ἐμπορικῶν γνώσεων. Αἱ συνέπειαι ἐνδέχεται νὰ ᾧσι μίαν ἡμέραν σοβαρά, ἐπειδὴ, καθὼς ἡ ἀπόκτησις γνώσεων συνεπιφέρει καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, οὕτω καὶ ἡ ἀμάθεια ἐπάγει τὴν ἀπώλειαν τῶν εὐκαιριῶν.

Ἡ κοινὴ γνώμη ἐπὶ τέλους ἤρχισε νὰ συναισθάνηται τὴν